

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. október 18.*ⁱ

„Fellebbezés – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó vagy Malajziából feladott egyes vas vagy acél kötőelemek behozatala – A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében megkötött dömpingellenes megállapodás megsértése – Már beszedett végleges dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése – Nem visszaható hatály – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktus”

A C-145/17. P. sz. ügyben,

az **Internacional de Productos Metálicos, SA** (székhelye: Vitoria-Gasteiz [Spanyolország], képviselik: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente és A. Monreal Lasheras abogados)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. március 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: J.-F. Brakeland, M. França és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, az első tanács elnökeként eljárva, J.-C. Bonichot, E. Regan, C. G. Fernlund és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Internacional de Productos Metálicos SA az Európai Unió Törvényszéke 2017. január 25-i Internacional de Productos Metálicos kontra Bizottság végzésének (T-217/16, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2017:37) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. február 26-i (EU) 2016/278 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 52., 24. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 2. cikkének megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

- 2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994. L 336., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 91. o.) és az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: a WTO dömpingellenes megállapodása).
- 3 2009. január 26-án a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 91/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 29., 1. o.).
- 4 A WTO vitarendező testülete (a továbbiakban: DSB) 2011. július 28-án elfogadta az „Európai Közösségek – A Kínából származó egyes vas és acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes intézkedések” ügyre vonatkozó vizsgálóbizottsági jelentést és az azt módosító fellebbviteli testületi jelentést (WT/DS 397. sz. ügy). Ezek a jelentések megállapították többek között azt, hogy az Európai Unió eljárása nem volt összhangban a WTO dömpingellenes megállapodásának bizonyos rendelkezéseivel.
- 5 A DSB e határozatát követően a Tanács 2012. október 4-én elfogadta a 91/2009 rendelet módosításáról szóló 924/2012/EK tanácsi rendelet (HL 2012. L 275., 1. o.), amelyben többek között csökkentette a 91/2009 rendeletben előírt dömpingellenes vámot.
- 6 A 2012. július 25-i 693/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2012. L 203., 23. o.) módosított, a 91/2009/EK rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2011. július 18-i 723/2011/EU tanácsi végrehajtási

rendelettel (HL 2011. L 194., 6. o.) a dömpingellenes intézkedéseket kiterjesztették a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára.

- 7 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítés: HL L 7., 2010.1.12., 22. o.) 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban tett intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatát követően az Európai Bizottság a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló (EU) 2015/519 végrehajtási rendelettel (HL 2015. L 82., 78. o.) további 5 évre fenntartotta a 91/2009 rendelettel bevezetett és a 924/2012 végrehajtási rendelettel módosított dömpingellenes vámot.
- 8 2016. február 12-i határozatával a DSB új jelentéseket fogadott el, amelyek megállapították, hogy az Unió által az 924/2012 végrehajtási rendelettel elfogadott intézkedések nem összeegyeztethetők a WTO dömpingellenes megállapodásának bizonyos rendelkezéseivel.

A jogvita előzményei és a megtámadott rendelet

- 9 Az Internacional de Productos Metálicos spanyol jog szerint létrejött társaság, amelynek a fő tevékenységét vasból vagy acélból készült kötőelemek behozatala és belföldi forgalmazása alkotja.
- 10 A spanyol adóhatóság a 91/2009 és a 924/2012 rendelet alkalmazásával a fellebbezőt 672 934,20 euró összegű, késedelmi kamattal növelt vám, dömpingellenes vám és hozzáadottérték-adó megfizetésére kötelezte.
- 11 E fizetési kötelezettségeket a fellebbező a spanyol bíróságok előtt részben vitatta.
- 12 2016. február 26-án a Bizottság a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 83., 6. o.) alapján elfogadta a vitatott rendeletet.
- 13 A vitatott rendelet 1. cikke hatályon kívül helyezte a 91/2009 rendelettel bevezetett, a 924/2012 végrehajtási rendelettel módosított és a 2015/519 végrehajtási rendelettel fenntartott dömpingellenes vámokat.
- 14 A vitatott rendelet 2. cikke értelmében az annak 1. cikkében említett dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése az említett rendelet hatálybalépésének a 3. cikkében szereplő napjától hatályos, és nem szolgál az ezen időpont előtt beszedett vámok visszatérítésének alapjául.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2016. május 10-én benyújtott keresetlevelében a fellebbező keresetet nyújtott be a vitatott rendelettel szemben, amelyben először is e rendelet 2. cikkének megsemmisítését, másodszor pedig az említett rendelet 1. cikke joghatásai visszaható hatályú alkalmazásának kifejezett elismerését kérte.

- 16 A Törvényszék azt követően, hogy elsőként a megtámadott végzés 21. pontjában a fenti második kereseti kérelmet nyilvánvalóan elfogadhatatlanként elutasította, a Bizottság által felhozott és a keresetnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő elfogadhatósági feltételekre tekintettel való elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogásról határozott.
- 17 A Törvényszék e célból egyrészt a megtámadott végzés 26–33. pontjában megvizsgálta, hogy a fellebbezőt a vitatott rendelet az említett rendelkezés értelmében véve személyében érinti-e.
- 18 Tekintettel többek között arra, hogy e rendelet csak azon termékek importőrének objektív helyzetében érintette a fellebbezőt, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes intézkedések vonatkoztak, anélkül hogy egyedi helyzetét figyelembe vették volna, a Törvényszék kimondta, hogy a fellebbezőt az említett rendelet személyében nem érintette.
- 19 Másrészt a Törvényszék a megtámadott végzés 34–37. pontjában megvizsgálta, hogy a vitatott rendelethez tartoznak-e végrehajtási intézkedések.
- 20 Többek között azzal az indokkal, hogy az uniós jog által létrehozott vámrendszer előírta, hogy a dömpingellenes vámokat a nemzeti hatóságok által elfogadott intézkedések alapján kell beszedni, és hogy az ezen intézkedésekkel szembeni jogorvoslatokkal – a jelen ügghöz hasonlóan – nemzeti szinten kell élni, a Törvényszék úgy vélte, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseket vont maga után.
- 21 Következésképpen a Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.

A felek kérelmei

- 22 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a vitatott rendelet 2. cikkében szereplő időbeli korlátozásról való döntéshozatal érdekében, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 23 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
 - utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az arra alapított első jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a vitatott rendelet a fellebbezőt nem személyében érinti

A felek érvei

- 24 Első jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy őt a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem személyében érinti.
- 25 E tekintetben a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy amennyiben valamely rendelet személyek meghatározott csoportját érinti, e személyeket e rendelet, az annak elfogadását megelőzően megvalósult ténybeli körülmények miatt személyükben érintheti.
- 26 A fellebbező szerint, noha a Törvényszék a megtámadott végzés 30. pontjában megállapította, hogy a vitatott rendelet azon termékek importőrének objektív helyzetében érintette a fellebbezőt, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes intézkedések vonatkoztak, anélkül hogy egyedi helyzetét figyelembe vették volna, az a körülmény, hogy ilyen formában érintett, szükségképpen hallgatólagosan magában foglalja, hogy személyében is érintett.
- 27 A jelen ügyben a személyében való érintettségre vonatkozó feltétel akkor teljesül, ha a szóban forgó dömpingellenes vámok nem valamennyi importőrt, hanem kizárólag azokat érintik, akik a 91/2009 rendeletben kifejezetten megnevezett és különös, azaz kínai vagy malajziai származású elemeket importálnak.
- 28 Következésképpen, amennyiben a fellebbezőt a szóban forgó dömpingellenes vám hatályon kívül helyezése objektíven érinti, nem kevésbé bizonyos, hogy az személyében is érinti, figyelembe véve azokat a sajátosságokat, amelyek a Kínából vagy Malajziából származó egyes termékek importőréként jellemzik.
- 29 A fellebbező ezenkívül vitatja a Törvényszék által a megtámadott végzés 31. pontjában tette azon megállapítást, amely szerint a vitatott rendelet megtámadott rendelkezése önmagában nem járt azzal a joghatással, hogy az általa az említett rendelet elfogadását megelőzően szerzett bármely jogot módosítsa.
- 30 Azon ítélkezési gyakorlat, amelyre a Törvényszék e tekintetben támaszkodott, nem ültethető át kötelezettségek hatályon kívül helyezésének esetére. Nem lehet ugyanis szó személyében érintett személyről, amennyiben a megtámadott rendelkezés vagy jogi aktus azzal a joghatással jár, hogy módosítja a fellebbező által a megtámadott rendelet elfogadását megelőzően megszerzett valamely jogát vagy kötelezettségét.
- 31 A Bizottság szerint az első jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 32 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetőségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, ha e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetét indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti (lásd többek között: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 59. és 91. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 39. pont).
- 33 Első jogalapjával a fellebbező azon elemzést kérdőjelezi meg, amelyet a Törvényszék a megtámadott végzés 26–33. pontjában, az első eset azon feltételre tekintettel történő vizsgálata keretében végzett el, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében érintett legyen.
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy azon jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha a megsemmisíteni kért jogi aktus sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 72. pont; 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 63. pont).
- 35 Amint arra a Törvényszék a megtámadott végzés 28. pontjában rámutatott, az állandó ítélkezési gyakorlatból is következik, hogy az a körülmény, hogy azon jogalanyok, akikkel szemben a hivatkozott intézkedés alkalmazandó, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatók, semmi esetre sem jelenti, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, amennyiben az intézkedést a szóban forgó jogi aktusban meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet folytán alkalmazzák (2013. december 19-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 47. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 88. pont).
- 36 Noha kétségtelen, ahogyan arra a Törvényszék a megtámadott végzés 29. pontjában rámutatott, hogy ha valamely jogi aktus olyan személyek csoportját érinti, akiket ezen jogi aktus elfogadásakor azonosítottak, vagy olyan személyek csoportját, akik ezen elfogadásakor azonosíthatóak voltak, mégpedig a csoport tagjaira jellemző szempontok alapján, e személyeket e jogi aktus azért érintheti mégis személyükben, mert a gazdasági szereplők meghatározott köréhez tartoznak, és ez különösen így van abban az esetben, ha a határozat az egyén által az elfogadását megelőzően megszerzett jogokat módosítja (lásd ebben az értelemben: 2008. március 13-i Bizottság kontra Infront WM ítélet, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 71. és 72. pont; 2014. február 27-i Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 59. pont), e feltételek a jelen ügyben nem teljesülnek.
- 37 Azzal ugyanis, hogy a fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a vitatott rendelettel hatályon kívül helyezett dömpingellenes intézkedések kizárólag az ezen intézkedésekkel konkrétan megnevezett termékek importőreit érintik, csupán megerősíti a megtámadott végzés

30. pontjában szereplő azon megállapítást, amely szerint e rendelet kizárólag azon termékek importőrének objektív helyzetében érintette a fellebbezőt, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes intézkedések vonatkoztak, anélkül hogy egyedi helyzetét figyelembe vették volna.

- 38 Közelebbről, a személyében való érintettség feltételével kapcsolatos, a jelen ítélet 34–36. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlatra tekintettel nyilvánvalóan nem állítható, hogy e feltétel valamely objektív helyzet sérelme esetén teljesül.
- 39 Amennyiben a fellebbező másodszor a megtámadott végzés 31. pontjában a Törvényszék által tett azon megállapítást vitatja, amely szerint a vitatott rendelet megtámadott rendelkezése önmagában nem járt azzal a joghatással, hogy az elfogadását megelőzően a fellebbező által szerzett bármely jogot módosítsa, rá kell mutatni, hogy a fellebbező nem adott elő olyan érvet, amely alkalmas e megállapítás megcáfolására.
- 40 Az a körülmény ugyanis, hogy olyan dömpingellenes intézkedések vonatkoznak rá, mint amelyeket a vitatott rendelet hatályon kívül helyezett, nem tekinthető érvényesen a jelen ítélet 36. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett „szerzett jognak”.
- 41 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot annak többek között a megtámadott végzés 33. pontjában való kimondásakor, hogy a fellebbezőt a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében nem érinti.
- 42 Következésképpen az első jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A második, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a vitatott rendelet végrehajtási intézkedéseket von maga után

A felek érvei

- 43 Második jogalapjával a fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot annak többek között a megtámadott végzés 36. és 37. pontjában megállapításával, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 44 E vonatkozásban a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a hozzá intézett fizetési felszólítások a vitatott rendelet valamely végrehajtási intézkedését jelentették. E fizetési felszólításokról ugyanis a spanyol adóhatóságok 91/2009 rendelet alkalmazásával, nem pedig a vitatott rendelet alapján rendelkeztek, amellyel az előbbi rendelet által bevezetett dömpingellenes vámokat hatályon kívül helyezték.
- 45 A fellebbező szerint e két rendeletet egyértelműen meg kell különböztetni egymástól. A vitatott rendelet 2. cikkét illetően, e rendelkezés olyan önálló jogi norma, amely nem követel meg végrehajtási aktusokat ahhoz, hogy a hatálybalépésének napjától kezdődően joghatásokat váltson ki, amennyiben az említett rendelkezés csupán a szóban forgó dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezését mondja ki. A vitatott rendelet tehát annak a spanyol adóhatóság részére való előírására szorítkozik, hogy egyáltalán ne tegyenek intézkedéseket e dömpingellenes vámok behajtása érdekében.

- 46 Ebből következik, hogy a megsemmisítés iránti kereset Törvényszékhez történő benyújtása a vitatott rendelet 2. cikke vitatásának egyetlen módja.
- 47 A fellebbező ebből arra a következtetésre jut, hogy mivel ezenkívül őt az említett rendelkezés joghatásainak időbeli korlátozása személyében érinti, és e rendelkezés a végrehajtásához nem tesz szükségessé végrehajtási intézkedéseket, a Törvényszéknek a keresetét elfogadhatónak kellett volna nyilvánítania.
- 48 A Bizottság vitatja a fellebbező érveit és a második jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 49 Azon kérdés vizsgálata érdekében, hogy ahogyan azt a fellebbező a második jogalapjával állítja, a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot annak a megtámadott végzés 34–38. pontjában történő megállapításával, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondata értelmében végrehajtási intézkedéseket von maga után, emlékeztetni kell arra, ahogyan azt a Törvényszék az említett végzés 34. pontjában helyesen kiemelte, hogy a fenti rendelkezésben szereplő „amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket” kifejezést e rendelkezés céljának tükrében kell értelmezni, amely – amint az a keletkezésének körülményeiből is kitűnik – annak elkerülésére irányul, hogy a magánszemély jogsértést legyen kénytelen elkövetni azért, hogy bírósághoz fordulhasson. Márpedig, amennyiben valamely rendeleti jellegű jogi aktus közvetlen hatást gyakorol valamely természetes vagy jogi személy jogi helyzetére, anélkül hogy végrehajtási intézkedések meghozatalát írná elő, ez a szóban forgó személyt megfoszthatja a hatékony bírói jogvédelemtől, amennyiben nem áll rendelkezésére az uniós bíróság előtti közvetlen jogorvoslati lehetőség ahhoz, hogy a szóban forgó rendeleti jellegű jogi aktus jogszerűségét kétségbe vonhassa. Végrehajtási intézkedések hiányában ugyanis valamely természetes vagy jogi személy – még abban az esetben is, ha a szóban forgó jogi aktus őt közvetlenül érinti – csak azután kérhetné e jogi aktus bírósági felülvizsgálatát, hogy megsértette az abban szereplő rendelkezéseket, és a nemzeti bíróságok előtt ellene indított eljárásban hivatkozik e rendelkezések jogellenességére (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 29. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 42. pont).
- 50 Ezzel szemben, amennyiben valamely rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedéseket tartalmaz, az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálata biztosított, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések az Uniótól vagy a tagállamoktól származnak-e. Mivel természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek miatt közvetlenül nem támadhatják meg az uniós bíróság előtt a rendeleti jellegű uniós jogi aktusokat, az ilyen aktusok velük szemben való alkalmazása ellen azon végrehajtási intézkedések megtámadásával védekezhetnek, amelyeket ezen aktusok vonnak maguk után (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 30. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 43. pont).
- 51 Amennyiben az ilyen aktus végrehajtása az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok feladata, a természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételek mellett közvetlen keresetet nyújthatnak be az uniós bírósághoz a végrehajtási aktusok ellen, e kereset alátámasztása érdekében pedig az EUMSZ 277. cikk alapján hivatkozhatnak a szóban forgó intézkedés alapjául szolgáló aktus jogellenességére. Amennyiben e végrehajtás a tagállamok feladata, e személyek a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak az alapul szolgáló jogi

aktus érvénytelenségére, és a nemzeti bíróságoknál indítványozhatják, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel forduljanak a Bírósághoz (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 31. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 44. pont).

- 52 Amint azt a Bíróság korábban már kimondta, annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus von-e maga után végrehajtási intézkedéseket, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondata alapján a jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét kell figyelembe venni. Irreleváns tehát, hogy a szóban forgó jogi aktus a többi jogalannyal szemben von-e maga után végrehajtási intézkedéseket (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 32. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 45. pont).
- 53 Ezenkívül ezen értékelés keretében kizárólag a kereset tárgyát kell támpontul venni, és amennyiben a felperes csupán az aktus részleges megsemmisítését kéri, csak azon végrehajtási intézkedéseket kell adott esetben figyelembe venni, amelyeket a jogi aktus e része esetleg maga után von (2015. december 10-i Kyocera Mita Europe kontra Bizottság ítélet, C-553/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:805, 45. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 46. pont).
- 54 Egyébiránt ebben a tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az említett intézkedések mechanikus jellegűek-e, vagy sem (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 41. és 42. pont; 2015. december 10-i Kyocera Mita Europe kontra Bizottság ítélet, C-553/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:805, 46. pont).
- 55 A jelen esetben rá kell mutatni, hogy a kereset a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítésére irányult annyiban, amennyiben e rendelkezés kimondja, hogy az említett rendelet 1. cikkében említett, azaz a 91/2009 rendelettel bevezetett, a 924/2012 végrehajtási rendelettel módosított és a 2015/519 végrehajtási rendelettel fenntartott dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése csak a vitatott rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően hatályos, és nem szolgál az ezen időpont előtt beszedett vámok visszatérítésének alapjául.
- 56 Amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy az említett rendelkezés nem követel meg végrehajtási aktusokat ahhoz, hogy a hatálybalépésének napjától kezdődően joghatásokat váltson ki, mivel egyszerűen csak hatályon kívül helyezi a szóban forgó dömpingellenes intézkedéseket, rá kell mutatni, hogy az a tény, miszerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében valamely rendeleti jellegű uniós jogi aktus végrehajtási intézkedéseket von maga után, és ezért az említett jogi aktus bizonyos joghatásai csak ezen intézkedések révén valósulhatnak meg, nem zárja ki azt, hogy az említett jogi aktus valamely természetes vagy jogi személy helyzetére olyan eltérő joghatásokat gyakorol, amelyek nem függnek végrehajtási intézkedések elfogadásától (2018. március 13-i European Union Copper Task Force kontra Bizottság ítélet, C-384/16 P, EU:C:2018:176, 45. pont).
- 57 A jelen ügyben tehát, noha igaz, hogy ahogyan azt a felperes állítja, a dömpingellenes vámoknak a vitatott rendelet általi hatályon kívül helyezése önmagában nem függ a végrehajtási intézkedések elfogadásától annak érdekében, hogy e vámok megszűnése hatályos legyen, e rendelet 2. cikke, különösen a tekintetben, hogy e vámok megszűnését a hatálybalépésének napjától kezdődően írja

elő, és kizárja a visszaható hatályú alkalmazást, a fellebbező irányában csak a nemzeti hatóságok által a szóban forgó dömpingellenes vámok ezen időpontot megelőző beszédése érdekében tett intézkedések révén hatályosulhat.

- 58 A fellebbező ugyanis csak azon körülmény alapján tekinthető úgy, hogy a jogi helyzetét érintik a vitatott rendeletnek a dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezésének időpontjára vonatkozó 2. cikkének joghatásai és különösen az e hatályon kívül helyezés visszaható hatályának állítólagosan jogellenes hiánya, hogy a nemzeti hatóságok a dömpingellenes vámokat bevezető rendeletek, többek között a 91/2009 rendelet alkalmazásával dömpingellenes vámokat vetettek ki rá.
- 59 Amennyiben a fellebbező ebben az összefüggésben arra hivatkozik, hogy a nemzeti hatóságok által a szóban forgó dömpingellenes vámok beszédése érdekében hozott olyan intézkedéseket mint a jelen esetben a spanyol adóhatóságok által neki címzett fizetési felszólításokat az e dömpingellenes vámokat bevezető rendeletek alapján, nem pedig a vitatott rendelet alapján fogadták el, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata nem követeli meg, hogy ahhoz, hogy valamely intézkedés valamely rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedésének minősüljön, e jogi aktusnak az említett intézkedés jogalapját kell képeznie. Ugyanaz az intézkedés egyaránt lehet azon jogi aktus végrehajtási intézkedése, amelynek rendelkezései a jogalapját képezik, és egy eltérő jogi aktusé is – ahogyan a jelen esetben a vitatott rendelet –, ha a fellebbező tekintetében ez utóbbi jogi aktus a joghatásait, egészben vagy részben, csak ezen intézkedésen keresztül fejt ki (2018. március 13-i *Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság* ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 72. pont).
- 60 Ebből következik, hogy a jelen ügy különleges körülményeire tekintettel a Törvényszék a vitatott rendelet végrehajtási intézkedései fennállásának megállapítása érdekében jogosan hivatkozhatott a megtámadott végzés 35. pontjában azokra az intézkedésekre, amelyeket a nemzeti hatóságok az uniós vámrendszer alapján a dömpingellenes vámok beszédése érdekében fogadnak el, és amelyek a nemzeti bíróságok előtt többek között a jogellenesen beszédett dömpingellenes vámok visszatérítésének követelése mellett vitathatók.
- 61 Ily módon, amennyiben valamely importőr úgy véli, hogy őt valamely általa jogellenesnek tartott rendelet, így a jelen esetben a vitatott rendelet folytán ezen összefüggésben sérelem érte, amely rendeletnek a felperes álláspontja szerint a hatálybalépését megelőzően beszédett, érintett dömpingellenes vámok visszatérítésének alapjául kell szolgálnia, az illetékes nemzeti bíróság előtt e jogellenességre hivatkozhat. E bíróság tehát az EUMSZ 267. cikkben meghatározott feltételek alapján a Bírósághoz fordulhat, sőt köteles a Bírósághoz fordulni a szóban forgó rendelet érvényességére vonatkozó kérdésével (lásd ebben az értelemben: 2012. június 14-i *CIVAD*-ítélet, C-533/10, EU:C:2012:347, 33. pont).
- 62 A fenti megállapítások összességére figyelemmel a Törvényszék a megtámadott végzés 36. pontjában nem alkalmazta tévesen a jogot annak kimondásával, hogy a vitatott rendelet a fellebbezővel szemben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 63 Következésképpen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az arra alapított harmadik jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen utasította el elfogadhatatlanként a keresetlevélben foglalt második kereseti kérelmet

A felek érvei

- 64 Harmadik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 20. és 21. pontjában elutasította a kereset arra irányuló második jogalapját, hogy a Törvényszék kifejezetten mondja ki a vitatott rendelet 1. cikke joghatásai visszaható hatályú alkalmazásának nyilvánvaló elfogadhatatlanságát.
- 65 E tekintetben a fellebbező rámutat, hogy e visszaható hatályú alkalmazás a vitatott rendelet 2. cikke kért megsemmisítésének szükségszerű következménye, tekintettel arra, hogy e cikk olyan időbeli korlátozást ír elő, amelynek megalapozottságát jogosan vitatják. Másképpen fogalmazva, e megsemmisítésből hallgatólagosan az említett visszaható hatályú alkalmazás megalapozottsága következik, jóllehet a Törvényszék ténylegesen hatáskörrel rendelkezik arra, hogy arról kifejezetten határozzon.
- 66 A Bizottság vitatja a fellebbező érveit, és úgy véli, hogy a harmadik jogalapot megalapozatlanként el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 67 Rá kell mutatni, ahogyan azt a Törvényszék a megtámadott végzés 20. pontjában jogosan megállapította, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott, megsemmisítés iránti kereset keretében a Törvényszék hatásköre csak az uniós intézmények jogi aktusai jogszerűségének felülvizsgálatára és adott esetben a vitatott jogi aktus megsemmisítésére terjed ki. Nem tartozik tehát a hatáskörébe, hogy a jogszerűség ezen felülvizsgálata keretében olyan jognyilatkozatokat vagy megállapításokat tegyen, mint amely a vitatott rendelet 1. cikkének visszaható hatályú alkalmazásával kapcsolatos, és amelyet a Törvényszékhez benyújtott keresetlevélben szereplő második kereseti kérelem említ (lásd ebben az értelemben: 2008. november 25-i TEA kontra Bizottság végzés, C-500/07 P, nem tették közzé, EU:C:2008:651, 33. pont).
- 68 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot annak a megtámadott végzés 21. pontjában történő megállapításával, hogy e kereseti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.
- 69 Ezért a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 70 Mivel a fellebbező által felhozott jogalapok egyikének sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 71 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

72 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A fellebbezőt, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a jelen fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Internacional de Productos Metálicos, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások

ⁱ A jelen szöveg 2. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.